

F. t. l. om ændr. i l. om den offentlige sygeforsikring.

Til nr. 28.

Uanset at der ikke er særligt behov for at dispensere fra beskæftigelseskravet for faglige områder med hyppige kortvarige arbejdsperioder, efter at socialministeriet i bekendtgørelse af 22. februar 1962 i medfør af lovens § 49, stk. 3, 4), har fastsat nærmere regler bl. a. om dagpengeret under kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold m. v., har man dog for et særligt arbejdsområde, musikerfaget, fundet det rimeligt at meddele dispensation fra beskæftigelseskravet, idet dette her må anses for opfyldt ved en beskæftigelse på 20 timer i løbet af de sidste 4 uger inden sygdommens indtræden (jfr. at det også i henseende til arbejdsløshedslovgivningen anerkendes, at en fuld arbejdsdag i dette fag udgør færre timer end en normal arbejdsdag). Som konsekvens heraf bør der indføres hjemmel til i sådanne tilfælde at fastsætte et tilsvarende højere bidrag til dagpengefonden, hvilket i det enkelte tilfælde må afgøres af socialministeren i forbindelse med, at dispensation gives.

Til nr. 29.

Ændringen tager sigte på de specielle tilfælde, hvor pågældende udtræder af arbejdsforholdet inden 6 dage efter sygdommens indtræden, idet han ikke i et sådant tilfælde bør stilles bedre end de lønarbejdere, som i øvrigt omfattes af lovens bestemmelser.

Til nr. 30.

Der henvises til de almindelige bemærkninger foran.

Til nr. 31.

Udover den lempelse af karenstidsreglen, der er omtalt under de almindelige bemærkninger, går forslaget ud på følgende:

Det er ikke rimeligt at foreskrive en karenstid for et medlem, der er arbejdsløs, når han sygemeldes, idet han i reglen blot vil fortsætte med udbetaling af en understøttelse i lighed med den, han hidtil har fået fra arbejdsløsheds-kassen. I overensstemmelse med det, der allerede i vid udstrækning er praktiseret af sygekasserne, foreslås derfor udtrykkelig hjemmel til, at karenstiden kan bortfalde i disse tilfælde. Da arbejdsløsheds-understøttelsen i praksis ikke altid vil forudsætte samme karenstid som sygedagpengenes, og da de reelle forhold under sygdom er de samme for arbejdsløse, der ikke modtager arbejdsløshedsunderstøttelse, foreslås reglen affattet som en regel om, at karenstiden afkortes med de umiddelbart før sygdommens udbrud afkontrollerede ledige dage. Sygedagpenge kan således aldrig udbetales, før pågældende har været ledig og/eller sygemeldt

57 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

mindst så længe som svarende til karenstiden i sygeforsikringsloven; men har han været ledig så længe, udbetales sygedagpengene straks fra sygemeldingen.

I stk. 3 foreslås indført udtrykkelig hjemmel for en allerede i socialministeriets praksis fastslået fortolkning af den hidtidige bestemmelse, og i stk. 4 foreslås en ny beregningsregel, da den tidligere regel om 468 dage i „3 på hinanden følgende regnskabsår“ ville komme til at virke tilfældigt og kun i ganske få og specielle situationer.

Til nr. 32.

Bestemmelsen om fradrag i dagpengehjælp under hospitalsophold for ikke-forsørgere har i praksis ofte vist sig at være urimelig, da også en ikke-forsørger kan have udgifter under hospitalsopholdet. Da dagpengene højst må udgøre $\frac{4}{5}$ af sædvanlig indtægt, er der i øvrigt ingen betænkelighed knyttet til at ophæve bestemmelsen, hvilket foreslås.

Til nr. 33.

Der har i praksis vist sig behov for at supplere dagpenge med løn under sygdom eller anden pengehjælp udover $\frac{4}{5}$ -grænsen. I socialministeriets praksis har man antaget, at dette kunne ske i forbindelse med hjælp til tuberkulose efter forsorgslovens § 53 og underholdshjælp efter revalideringslovens § 7, når der kan ydes en samlet hjælp indtil størrelsen af sædvanlig arbejdsindtægt efter de trangsbedømmelsesregler, som gælder for disse hjælpearter; dette foreslås udtrykkeligt angivet i lovteksten.

Tillige foreslås $\frac{4}{5}$ -grænsen forhøjet til $\frac{9}{10}$, når der i øvrigt foretages en supplerings af hjælpen (med løn eller anden pengehjælp, der tager sigte på at erstatte indtægtstab under sygdom), sammenlign herved den hidtidige regel i folkeforsikringslovens § 18, stk. 8, hvorefter dagpenge i forbindelse med anden indtægt kunne svare til pågældendes sædvanlige indtægt og ikke begrænsedes til $\frac{4}{5}$ efter samme lovs § 18, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 34.

Forslaget er redaktionelt og er en følge af ændringsforslagene nr. 31 og 32, samt en følge af den i medhjælperloven, lov nr. 156 af 31. maj 1961, i § 36, 2. punktum, indføjede bestemmelse.

Til nr. 35.

Ændringen er en følge af ændringsforslag nr. 31 (§ 52). Begrebet „sygedag“ henviser som hidtil til de 6 ugentlige dage, for hvilke dagpenge udbetales efter § 52, stk. 1. Ved henvisningen til § 52, stk. 2, 3. pkt., tages hensyn til forholdene for de arbejdsløse, der helt eller delvis er fri for karenstid.